

Filippuksen evankeliumi

(1) Heprealainen käännyttää muita heprealaisiksi; näitä kutsutaan proselyyteiksi. Proselyytti -ei kuitenkaan käännytä muita. [...] ovat kuten he [...] ja tekevät toisista [...] heille riittää pelkästään se, että he ovat.

(2) Palvelija haluaa ainoastaan vapautua. Hän ei tavoittele herransa omaisuutta. Mutta pojalle ei riitä, että hän on lapsi, vaan hän vaatii itselleen isänsä perinnön.

(3) Ne, jotka perivät kuolleet, ovat itsekin kuolleita ja perivät vain kuolleita. Ne, jotka perivät elävän, elävät ja saavat periä sekä elävän että kuolleet. Kuolleet eivät peri mitään, sillä miten kuollut voisi periä? Jos kuollut perii elävän, hän ei kuole, vaan vainaja virkooa henkiin.

(4) Pakanat eivät kuole. He eivät voi kuolla, koska he eivät ole koskaan eläneet. Totuuteen uskova on vironnut eloon. Hän on vaarassa kuolla, sillä hän on elossa.

(5) Siitä lähtien kun Kristus tuli, maailmaa on luotu, kaupunkeja kaunistettu ja se, mikä on kuollutta, on viety pois.

(6) Kun vielä olimme heprealaisia, me olimme orpoja, sillä meillä oli vain äiti. Kun meistä tuli kristittyjä, saimme sekä isän että äidin.

(7—8) Ne, jotka kylvävät talvella, korjaavat sadon kesällä. Talvi on maailma, kesä toinen maailmanaika. Kylväkäämme maailmassa, jotta saisimme korjata sadon kesällä. Tämän takia meidän ei pidä rukoilla talvella. Talven jälkeenhän tulee kesä. Jos joku yrittää korjata satoa talvella, hän ei saa mitään, vaan kitkee kaiken niin, ettei saa satoa myöhemminkään, ei ainoastaan silloin kun hän tulee ulos vaan sapattinakin [...] on hedelmätön.

(9) Kristus tuli ostamaan toiset vapaiksi, pelastamaan toiset ja lunastamaan toiset. Hän osti muukalaiset vapaiksi ja otti heidät omikseen.

Hän asetti erilleen omansa, ne, jotka hän oli luovuttanut pantiksi tahtonsa mukaan. Hän ei antanut henkeään ainoastaan silloin, kun hän ilmestyi ja halusi uhrata henkensä, vaan on uhrannut henkensä aina halutessaan siitä asti, kun maailma syntyi. Silloin hän tuli ensimmäisen kerran ottamaan henkensä, joka oli annettu pantiksi. Hänen henkensä oli joutunut rosvojen käsiin, ja he olivat ottaneet sen vangikseen, mutta hän pelasti sen ja lunasti sekä ne, jotka maailmassa ovat hyviä, että ne, jotka ovat pahoja.

(10) Valo ja pimeys, elämä ja kuolema, oikea ja vasen kuuluvat yhteen. Niitä ei voi erottaa toisistaan. Siksi hyvät eivät ole hyviä eivätkä pahat pahoja; elämä ei ole elämä eikä kuolema kuolema. Tämän takia jokainen hajoaa ja palaa takaisin alkuperäiseen tilaansa. Mutta ne, jotka ovat maailman yläpuolella, eivät hajoa, vaan ovat ikuisia.

(11) Maallisille asioille annetut nimet ovat hyvin petollisia, sillä ne ohjaavat sydämen oikeista asioista vääriin. Joka kuulee sanan "Jumala", ei ymmärrä sitä oikein, vaan käsittää väärin. He eivät myöskään ymmärrä oikein sanoja "Isä", "Poika", "Pyhä Henki", "elämä", "valo", "ylösnousemus", "seurakunta" eivätkä mitään muutakaan. He eivät voi ymmärtää niiden oikeaa merkitystä, elleivät he opi, mikä on oikein. [Heidän] kuulemansa nimet ovat maailmassa [...] [pettävät]. Jos nimet [kuuluisivat] toiseen maailmanaikaan, he eivät antaisi lainkaan nimiä maailmassa. Heidän paikkansa ei kuitenkaan ole ollut maallisten asioiden parissa, vaan heidän lopullinen osansa on toisessa maailmanajassa.

(12) Yhtä nimeä maailmassa ei lausuta, sitä nimeä, jonka Isä antoi Pojalle. Isän nimi on kaiken yläpuolella. Pojasta ei tulisi isää, ellei hän olisi ottanut isänsä nimeä. Ne, joilla tämä nimi on, ajattelevat sitä, mutta eivät puhu siitä. Ne, joilla sitä ei ole, eivät sitä ajattele. Totuus on kuitenkin maailmassa luonut nimiä meitä varten, sillä ilman nimiä <totuutta> ei voi oppia. Totuus on yksi ainoa, mutta meidän takiamme se ilmenee monessa muodossa voidakseen opettaa tätä yhtä ainoaa monin eri tavoin rakkaudessa.

(13) Hallitsijat halusivat pettää ihmisen, sillä he huomasivat hänen olevan sukua niille, jotka todella ovat hyviä. Hallitsijat ottivat hyvien nimen ja antoivat sen niille, jotka eivät ole hyviä, voidakseen nimillä pettää ihmisen liittämällä nimet niihin, jotka eivät ole hyviä. Minkä palveluksen hallitsijat lopulta tekevätään nimille! Heidän ansiostaan nimet pääsevät pois niiden joukosta, jotka eivät ole hyviä, ja saavat paikan hyvien keskellä. Hallitsijat tunsivat nämä nimet, sillä he halusivat vangita vapaan ihmisen ja tehdä hänet orjaksi ikuisiksi ajoiksi.

(14) Jotkut voimat antavat [...] ihmiselle eivätkä halua hänen [pelastuvan], jotta ne [...]. Sillä jos ihminen [pelastuu], uhreja [ei] enää toimiteta [...] eikä eläimiä enää uhrata voimille. Juuri [eläimiähän] niille uhrattiin. Eläimet uhrattiin elävinä, mutta uhratessa ne kuolivat. Ihminen uhrattiin Jumalalle kuolleena ja virkosi eloon.

(15) Maailmassa ei ollut leipää ennen kuin Kristus tuli. Edes paratiisissa, paikassa jossa Aadam oli, ihmisen ravintona ei ollut viljaa, vaikka siellä oli monta puuta, joista eläimet saivat ravintonsa, vaan ihminen söi samaa ruokaa kuin eläimet. Mutta kun Kristus, täydellinen ihminen, tuli, hän toi leivän taivaasta, jotta ihminen saisi syödäkseen ihmisen ravintoa.

(16) Hallitsijat luulivat, että he tekevät sen, mitä tekevät, omin voimin ja omasta tahdostaan. Kuitenkin Pyhä Henki sai tahtonsa mukaan kaiken tapahtumaan salaa heidän avullaan.

Totuus, joka on ollut olemassa alusta asti, kylvetään kaikkialle. Monet näkevät totuuden, kun se kylvetään, mutta vain harvat näkevät totuuden silloin, kun sen satoa korjataan.

(17) Jotkut väittävät, että Maria sikisi Pyhästä Hengestä. He ovat väärässä eivätkä tiedä, mistä puhuvat. Milloin nainen olisi tullut naisesta raskaaksi? Maria oli neitsyt, jota mikään voima ei ole tahrannut. Hän on suuri kirouksen aihe heprealaisille, joita apostolit ja heidän apostoliset seuraajansa ovat. Tämä neitsyt, jota mikään voima ei ole tahrannut [...] voimat tahrasivat ne.

Jos Herralla ei olisi [ollut toista] isää, hän ei olisi sanonut: "Isäni [joka on] taivaissa", vaan hän olisi sanonut yksinkertaisesti ["Isäni"].

(18) Herra sanoi oppilailleen: [...] kaikista [taloista] tuokaa Isän taloon. Älkää varastako Isän talosta älkääkään viekö mitään pois.

(19) "Jeesus" on salainen nimi, kun taas "Kristus" on paljastettu nimi. Siksi sanaa "Jeesus" ei ole missään kielessä, vaan se on hänen kutsumanimensä. Hänen toinen nimensä Kristus on syyriaksi "Messias", kreikaksi "Kristus", ja kaikissa muissa kielissä on varmasti oma sana tälle nimelle. "Nasaretilainen" on nimi, joka paljastaa salaturun.

(20) Kristuksessa on kaikki: ihminen, enkeli, salaisuus ja Isä.

(21) Ne, jotka väittävät, että Herra nousi ylös vasta kuoltuaan, ovat väärässä. Hän nousi ensin ylös ja kuoli sitten. Ihminen ei voi kuolla, ei hän koe ensin ylösnousemusta. Niin totta kuin Jumala elää, tuo [...].

(22) Kukaan ei kätke arvokasta esinettä mihinkään suureen, mutta usein kymmeniä tuhansia, joita ei edes pysty laskemaan, on kätkeyty sellaisen alle, joka on vain pennin arvoista. Samoin sielu, vaikka se onkin arvokas, on joutunut halveksittuun ruumiiseen.

(23) Jotkut pelkäävät olevansa alastomia noustessaan kuolleista; siksi he haluavat nousta lihallisessa ruumiissa. He eivät ymmärrä, että alastomia ovat juuri ne, joilla on yllään lihallinen ruumis. Alastomia eivät ole ne, jotka [...] riisuutumaan. "Liha [ja veri] eivät [voi] saada omakseen [Jumalan] valtakuntaa." Mikä ei saa sitä omakseen? Se mikä on yllämme. Mikä sen sitten saa omakseen? Jeesuksen liha ja veri. Siksi hän sanoi: "Joka ei syö minun lihaani eikä juo minun vertani, hänen sisällään ei ole elämää." Mitä tämä tarkoittaa? Hänen lihansa on sana ja Pyhä Henki hänen verensä. Joka on nämä ottanut vastaan, sillä on ruoka, juoma ja vaatetus.

Minusta nekin ovat väärässä, jotka väittävät, ettei lihallinen ruumis nouse ylös. Niinpä kumpikin mielipide on virheellinen. Sinä väität, ettei lihallinen ruumis nouse ylös. Kerro minulle, mikä sitten nousee ylös, jos haluat meidän uskovan sinua. Sinä taas sanot: "Henki on lihallisessa ruumiissa." Mutta tämä toinen valo on lihallisessa ruumiissa. Tämä lihallisessa ruumiissa oleva toinen on sana.

Mitä tahansa sanotkin, et voi sanoa mitään ilman lihallista ruumista. Ylösnousemuksen on tapahduttava tässä lihallisessa ruumiissa, sillä siinä on kaikki.

(24) Tässä maailmassa ne, jotka pukevat vaatteet ylleen, ovat parempia kuin vaatteet. Taivasten valtakunnassa vaatteet ovat parempia kuin he, jotka pukevat ne ylleen.

(25) Vedellä ja tulella puhdistetaan jokainen paikka, näkyvät näkyvillä ja salaiset salaisilla. Jotkut asiat on kätketty näkyviin. Vedessä on vesi, voitelussa on tuli.

(26) Jeesus otti heidät kaikki varkain. Hän ei näyttäytynyt sellaisena kuin hän todella oli, [vaan] hän ilmestyi sellaisena, että [he pystyivät] näkemään hänet. Hän ilmestyi heille [kaikille]. Suurille hän [ilmestyi] suurena, pienille hän ilmestyi pienenä. Enkeleille hän [ilmestyi] enkelinä, ihmisille ihmisenä. Siksi kukaan ei ymmärtänyt hänen sanomaansa. Jotkut näkivät hänet, mutta luulivat nähneensä ainoastaan itsensä. Mutta kun hän ilmestyi oppilailleen vuorella kirkkaudessaan, hän ei ollut pieni. Hän muuttui suureksi, mutta hän teki myös oppilaansa suuriksi, jotta he pystyisivät näkemään hänet, kun hän oli suuri. Tuona päivänä hän ylisti ja sanoi: ”Sinä, joka liitit toisiinsa täydellisen valon ja Pyhän Hengen, yhdistä meidät, jotka olemme kuvia, enkeleihin.”

(27) Älä halveksi karitsaa, sillä ilman sitä ei voi nähdä ovea.

Kukaan ei voi rientää etsimään kuningasta alastomana.

(28) Taivaallisella ihmisellä on paljon enemmän lapsia kuin maallisella. Aadamilla on paljon lapsia, vaikka he kuolevatkin. Kuinka paljon enemmän onkaan taivaallisen ihmisen lapsia! He eivät kuole, vaan heitä syntyy kaiken aikaa.

(29) Isä saa lapsen, mutta lapsi ei pysty saamaan lasta. Synnytetty ei itse pysty synnyttämään. Lapsi voi saada sisaruksia, mutta ei omia lapsia.

(30) Kaikki maailmassa syntyneet ovat peräisin luonnosta. Toiset taas saavat [ravintonsa] sieltä, mistä ovat syntyisin, sillä lupaus paikasta ylhäällä [ravitsee] ihmisen.

(31) [...] häntä suusta. [Jos] sana olisi tullut sieltä, se olisi saanut ravintonsa suusta ja siitä olisi tullut täydellinen. Täydelliset tulevat näet raskaaksi suudelmaasta ja synnyttävät. Tämän takia mekin suutelemme toisiamme ja tulemme raskaaksi keskinäisestä rakkaudesta.

(32) Herran seurassa kulki aina kolme naista: Maria, hänen äitinsä, tämän sisar ja Magdalan Maria, jota kutsutaan hänen kumppanikseen. Maria on hänen sisarensa, äitinsä ja kumppaninsa.

(Huom: Magdalan Mariasta käytetty kreikankielinen termi (koinonos) on merkitykseltään hyvin laaja: sitä voidaan käyttää esimerkiksi aviopuolisosta, uskontoverista tai liikekumppanista. Filippuksen evankeliumissa ”vaimosta” käytetään toista sanaa (shime, ”nainen”), joten ei ole todennäköistä, että tässä kohdassa Magdalan Maria haluttaisiin kuvata Jeesuksen vaimoksi.)

(33) Nimissä ”Isä” ja ”Poika” on vain yksi osa, nimessä ”Pyhä Henki” sen sijaan kaksi. Isä ja Poika ovat kaikkialla, sekä ylhäällä että alhaalla. He ovat salaisessa ja paljastetussa. Pyhä Henki on alhaalla siinä, mikä on paljastettu, ja ylhäällä siinä, mikä on salattu.

(34) Pahat henget palvelevat pyhiä ihmisiä, sillä Pyhä Henki on sokaissut ne niin, että aina, kun ne tekevät jotain pyhille, ne luulevat tekevänsä palveluksen omille ihmisilleen. Tämän takia, kun eräs opetuslapsi pyysi Herralta kerran jotain maallista, Herra sanoi: ”Pyydä äidiltäsi, niin hän antaa sinulle siitä, mikä kuuluu toiselle.”

(35—36) Apostolit sanoivat opetuslapsille: ”Uhrimme on suolattava kokonaan.” Suolaksi sanottiin [...] jota ilman uhri ei ole kelvollinen. Mutta viisaus on hedelmätön [ja] lapseton. Siksi sitä kutsutaan suolan [...] omalla tavallaan Pyhän Hengen [...] [ja] sillä on monia lapsia.

(37) Isän omaisuus kuuluu lapselle. Lapsen haltuun ei kuitenkaan uskota sitä, mikä hänelle kuuluu, kun hän on pieni. Vasta lapsen vartuttua aikuiseksi hänen isänsä antaa hänelle koko omaisuutensa.

(38) Sama henki, joka synnyttää harhaan joutuneet, johtaa heidät harhaan. Siksi yksi ja sama henki sytyttää ja sammuttaa tulen.

(39) Ekhamot ja Ekhmot ovat kaksi eri asiaa. Ekhamot on varsinainen viisaus, Ekhmot puolestaan kuoleman viisaus eli se, joka tuntee kuoleman. Tätä viisautta kutsutaan myös ”pieneksi viisaudeksi”.

(40) Jotkut eläimet, kuten vasikat, aasit ja muut näiden kaltaiset, tottelevat ihmistä. Toiset taas elävät yksin autiomaassa eivätkä tottele ihmistä. Ihminen muokkaa kesyjen eläinten avulla pellon. Siitä saavat ravintonsa sekä hän itse, kesyt eläimet että villieläimet. Samoin täydellinen ihminen muokkaa itseään tottelevilla voimilla kaiken ja valmistaa sen olemassaoloa varten. Tämän takia kaikki paikat pysyvät yllä, sekä hyvät että pahat, oikea ja vasen. Pyhä Henki kaitsee kaikkea ja hallitsee [kaikkia] voimia, sekä tottelevaisia, [tottelemattomia] että yksin eläviä. Hän [...] vangitsee ne, [jotta] ne eivät pääse [pakoon], vaikka haluaisivatkin.

(41—42) [Se, joka] on luotu, on [kaunis, mutta] hänen lapsiaan <et> voi pitää erinomaisina luomuksina. Jos häntä ei olisi luotu vaan synnytetty, voisit pitää hänen jälkeläisiään jalosukuisina. Mutta hänet luotiin, ja hän siitti jälkeläisiä. Minkälaista jaloa sukua tämä oli? Ensin tapahtui aviorikos, sitten murha. Murha sai alkunsa aviorikoksesta, sillä tämä oli käärmeen poikanen. Siksi lapsesta tuli samanlainen murhaaja kuin hänen isänsä oli ja hän tappoi veljensä. Aina kun ne, jotka eivät ole toistensa kaltaisia, yhtyvät toisiinsa, tapahtuu aviorikos.

(43) Jumala on kankaiden värjäri. Ne, jotka Jumala on värjännyt, ovat kuin hyvät, aidoiksi sanotut värjäysaineet, jotka katoavat värjättäviin kankaisiin. Koska Jumala käyttää kuolemattomia värjäysaineita, hänen värinsä tekevät heidät kuolemattomiksi. Mutta ne, jotka Jumala kastaa, hän kastaa vedellä.

(44) Kukaan ei voi nähdä todellisia asioita, ellei hän tule niiden kaltaiseksi. Maallisen ihmisen osa ei ole samanlainen. Hän näkee auringon, vaikka ei ole aurinko; hän näkee taivaan, maan ja kaiken muun, vaikka ei olekaan mikään niistä. Tämä pitää kyllä paikkansa, mutta nähdessäsi jotain tuosta paikasta sinusta tuli yksi niistä, jotka siellä ovat. Nähdessäsi Hengen sinusta tuli Henki; [nähdessäsi] Kristuksen sinusta tuli Kristus, ja kun näet [Isän, sinusta] tulee Isä. Siksi sinä näet [täällä] kaiken, mutta et [näe] omaa itseäsi. [Siellä] näet itsesi ja muutut siksi, minkä näet.

(45) Usko ottaa vastaan, rakkaus antaa. [Kukaan] ei [voi ottaa vastaan] ilman uskoa eikä kukaan voi antaa rakastamatta. Me uskomme voidaksemme ottaa vastaan ja annamme voidaksemme rakastaa. Jos joku antaa rakastamatta, hänelle ei ole antamastaan lainkaan hyötyä.

(46) Joka ei ole ottanut Herraa vastaan, on yhä heprealainen.

(47) Apostolit, jotka olivat ennen meitä, käyttivät hänestä nimeä ”Jeesus Nasaretilainen, Messias” eli ”Jeesus Nasaretilainen, Kristus”. Viimeinen nimi on ”Kristus”, ensimmäinen ”Jeesus”; niiden välissä on ”Nasaretilainen”. Sanalla ”messias” on kaksi merkitystä, ”voideltu” ja ”mitattu”. Hepreankielessä ”Jeesus” tarkoittaa ”lunastusta” ja ”nazara” totuutta. ”Nasaretilainen” tarkoittaa siis ”totuutta”. ”Kristus” on mitattu, ja samoin ”Nasaretilainen” ja ”Jeesus” ovat mitattuja.

(48) Helmeä ei aleta halveksia, vaikka se viskattaisiin mutaan, eikä siitä tule arvokkaampi, vaikka se voideltaisiin balsamilla. Se on omistajalleen aina yhtä arvokas. Samoin Jumalan lapset, missä he sitten ovatkin, ovat arvokkaita Isälleen.

(49) Kukaan ei hätkähdä, jos kerrot olevasi juutalainen, kukaan ei mene suunniltaan, jos kerrot olevasi roomalainen, eikä ketään häiritse, jos sanot olevasi kreikkalainen, barbaari, orja tai [vapaa]. Mutta jos [kerrot] olevasi kristitty, [...] vapisee. Kunpa minusta voisi [...] sen kaltainen, jonka nimeä [...] ei kestä [kuulla].

(50) Jumala syö ihmisiä. Siksi hänelle [uhrataan] ihmisiä. Ennen kuin ihmisiä alettiin uhrata, uhrattiin eläimiä, koska ne, joille silloin uhrattiin, eivät olleet jumalia.

(51) Lasiastiat ja saviastiat valmistetaan tulella. Jos lasiastiat menevät rikki, ne tehdään uudelleen, sillä ne on tehty puhaltamalla. Jos saviastiat menevät rikki, ne hävitetään, sillä ne ovat syntyneet ilman henkeä.

(52) Myllynkiveä pyörittävä aasi kulki sata mailia. Kun se päästettiin vapaaksi, se jäi paikoilleen. Vaikka jotkut ihmiset kulkevat paljon, he eivät päädy mihinkään. Illan koittaessa he eivät ole nähneet kaupunkia, kylää, luomakuntaa, luontoa, voimaa eivätkä enkeliä. Aivan turhaan nämä raukat ovat vaivaa nähneet.

(53) Jeesus on ehtoollinen, sillä syyriankielellä häntä kutsutaan "farisathaksi", joka tarkoittaa "hajallaan olevaa". Jeesushan tuli naulitakseen maailman ristille.

(54) Herra meni Leevin värjäämään, otti seitsemänkymmentäkaksi väriä ja heitti ne pataan. Kun hän otti ne pois, ne kaikki olivat valkoisia. Hän sanoi: "Juuri näin on tullut Ihmisen Poika, kankaiden värjäri."

(55—56) Hedelmättömäksi kutsuttu viisus on [enkeliä] äiti, ja kumppani [...] Magdalan Maria. [...] häntä enemmän kuin [kaikkia] opetuslapsia [ja] suuteli hänen [...] kertaa. Toiset [...]. He kysyvät Vapahtajalta: "Miksi sinä rakastat häntä enemmän kuin meitä?" Hän vastasi ja sanoi heille: "Miksi en rakasta teitä kuten häntä? Pimeässä sokea ja näkevä ovat samassa asemassa. Kun tulee valoisaa, näkevä näkee valon, mutta sokea on edelleen pimeässä."

(57) Herra sanoi: "Onnellinen se, joka on ollut olemassa ennen kuin on syntynyt. Se joka on, on ollut ja on oleva."

(58) Ihmisen ylivalta ei ole näkyvää vaan kätkeytyä. Siksi hän hallitsee itseään voimakkaampia eläimiä, jotka ovat suuria sekä ulkoisesti että sisäisesti, ja auttaa niitä selviytymään. Jos ne joutuvat ihmisestä erilleen, ne tappavat toisensa purren toisiaan. Ne söivät toisensa, sillä ne eivät löytäneet muutakaan ravintoa. Mutta nyt, kun ihminen on muokannut maan, niillä on ravintoa.

(59) Jos joku, joka on laskeutunut veteen ja noussut ylös saamatta mitään, väittää olevansa kristitty, hän on ottanut tämän nimen lainaksi korkoa vastaan. Jos hän saa Pyhän Hengen, silloin hän saa nimen lahjaksi. Häneltä, joka on saanut lahjan, sitä ei oteta pois, mutta häneltä, joka on lainannut nimen korkoa vastaan, se vaaditaan pois. Näin käy meillekin, jos joku on pyhässä toimituksessa.

(60—61) Suuri on avioliiton salaisuus! [Ilman] sitä [maailma ei] olisi syntynyt. Sillä [maailman] rakenne [...], mutta [...] rakenne [...] avioliitto. Mieti [...], koska sillä on [...] voima. Sen kuva on [saastaisuudessa]. Saastaiset henget voivat olla muodoltaan miehiä tai naisia. Miespuoliset yhtyvät sieluihin, jotka asuvat naisen hahmossa. Naispuoliset taas sekoittuvat niihin, joilla tottelemattomuuden takia on miehen hahmo. Koska nämä henget hallitsevat ihmistä, kukaan ei pääse niitä pakoan, ellei hän saa miehen ja naisen voimaa eli sulhasta ja morsianta. Ihminen saa ne vertauskuvallisesta morsiusluonesta.

Kun oppimattomat naiset näkevät miehen istuvan yksin, he kiiruhtavat hänen luokseen, kisailevat hänen kanssaan ja saastuttavat hänet. Samoin oppimattomat miehet nähdessään kauniin naisen istuvan yksin taivuttelevat ja painostavat häntä haluten saastuttaa hänet. Mutta jos he näkevät miehen istuvan vaimonsa seurassa, naiset eivät voi lähestyä miestä eivätkä miehet naista. Samoin jos kuva ja enkeli ovat liittyneet toisiinsa, kukaan ei uskalla lähestyä [miestä] eikä naista.

Se, joka pääsee pois maailmasta ja jota ei enää voida saada kiinni, vaikka hän onkin vielä maailmassa, on selvästi [...] himonsa yläpuolella [...] ja] pelon. Hän hallitsee [...]. Hän on päässyt kateuden yläpuolelle. Jos [...] tulee, hänet otetaan kiinni ja tukahdutetaan. Miten [hän] voi paeta [suuria voimia] [...]? Miten hän voi [...]? Jotkut [sanovat:] "Me olemme uskollisia", jotta [...] [saastaisia henkiä] ja demoneja. Jos heillä olisi Pyhä Henki, mitkään saastaiset henget eivät yhtyisi heihin.

(62) Älä pelkää lihallista ruumista äläkä rakasta sitä. Jos pelkää sitä, se alkaa hallita sinua; jos rakastat sitä, se <syö> sinut ja <tukahduttaa> sinut.

(63) Hän on joko tässä maailmassa, ylösnousemuksessa, tai niiden välissä olevissa paikoissa. Kunpa minua ei löydettäisi sieltä! Tässä maailmassa on hyvää ja paha. Se, mikä siinä on hyvää, ei ole hyvää, eikä se, mikä siinä on paha, ole paha. Mutta tämän maailman jälkeen seuraa paha, joka on kokonaan paha. Sitä kutsutaan "välipaikaksi"; se on kuolema.

Meidän tulee saavuttaa ylösnousemus ollessamme maailmassa, jotta pääsisimme lepoon riisuttuamme lihallisen ruumiimme emmekä joutuisi vaeltamaan välipaikassa. Monet näet eksyvät tiellä. On hyvä päästä pois maailmasta ennen kuin on tehnyt syntiä.

(64) Joiltakin puuttuu sekä tahto että voima. Toisia taas ei hyödytä heidän tahtonsa, sillä he eivät ole toimineet. [Heidän tahtonsa] tekee heistä syntisiä. Jos heillä taas ei ole tahtoa – kummassakin tapauksessa vanhurskaus jää salaan; tahtoa on, mutta ei tekoja.

(65) Apostolien oppilas näki näyssä, kuinka jotkut olivat vankeina palavassa talossa ja sidottuina tulisella [...] maaten [...] tulen [...] [uskolla]. Heille sanottiin: "[...] voi pelastua [...]". He eivät tahtoneet. He saivat [...] rangaistuksen, jota kutsutaan "pimeydeksi, joka [...]", sillä se [...].

(66) Sielu ja henki syntyivät vedestä ja tulesta, morsiushuoneen lapsi vedestä, tulesta ja valosta. Tuli on voitelu, valo on tuli. En tarkoita tätä maallista tulta, jolla ei ole muotoa, vaan toista tulta, joka on muodoltaan valkoinen, kirkas ja kaunis ja joka antaa kauneuden.

(67) Totuus ei tullut maailmaan sellaisenaan, vaan esimerkkien ja vertauskuvien välityksellä. Muuten maailma ei voisi ottaa sitä vastaan.

On sekä uudelleensyntyminen että uudelleensyntymisen kuva. Ihmisen on todellakin synnyttävä uudelleen kuvan välityksellä. Mikä tämä kuva on? Ylösnousemus. Kuvan on noustava ylös kuvan välityksellä. Tämän kuvan avulla morsiushuoneen ja kuvan on päästävä totuuteen, joka merkitsee kaiken asettamista ennalleen. Näin ei tule toimia ainoastaan niiden, jotka synnyttävät Isän, Pojan ja Pyhän Hengen nimen, vaan myös niiden, [jotka] ovat hankkineet nämä [itselleen]. Jos joku ei hanki niitä itselleen, häneltä otetaan nimikin pois. Ihminen saa ne itselleen, kun hänet voidellaan ristien voiman [...]. Tätä voimaa apostolit kutsuivat "oikeaksi ja vasemmaksi". Tällainen ihminen ei näet enää ole [kristitty] vaan Kristus.

(68) Herra [teki] kaiken salassa: kasteen, voitelun ehtoollisen, lunastuksen ja morsiushuoneen.

(69) [... sanoi:] "Minä olen tullut tekemään [alhaalla olevan] samanlaiseksi kuin sen, mikä on [ylhäällä], ja sen ulkopuolella [olevan] samanlaiseksi kuin [susällä olevan]. Olen tullut [yhdistämään] paikan, joka [...] paikat vertauskuvilla [...]. Ne, jotka väittävät, että [...] ja joku [...] yläpuolella, [ovat väärässä]. Tätä näkyvää taivaallista [...] kutsutaan "alhaalla olevaksi", ja hänen yläpuolellaan ajatellaan olevan sen, joka pitää salaisuuksia hallussaan. On oikein puhua "siitä, mikä on sisällä", "siitä, mikä on ulkona" ja "siitä, mikä on ulkopuolen ulkopuolella".

Herra kutsui kadotusta "ulkona olevaksi pimeydeksi", koska sen ulkopuolella ei ole mitään muuta. Hän sanoi: "Isäni, joka on salassa". Hän sanoi: "Mene sisälle huoneeseesi, sulje ovi ja rukoile Isääsi, joka on salassa", eli häntä, joka on heidän kaikkien sisässä. Heidän sisässään on täyteys; sisällä ei ole mitään muuta kuin se. Tästä on kyse, kun puhutaan "siitä, mikä on heidän yläpuolellaan."

(70) Ennen Kristusta jotkut lähtivät sieltä, minne eivät enää voineet palata, ja menivät sinne, mistä eivät enää päässeet pois. Mutta kun Kristus tuli, hän toi sisälle joutuneet ulos ja vei ulos lähteneet sisälle.

(71) Niin kauan kuin Eeva oli Aadamin sisällä, kuolemaa ei ollut. Kuolema sai alkunsa, kun hänet erotettiin Adamista. Kun hän palaa takaisin ja Adam ottaa hänet luokseen, kuolemaa ei enää ole.

(72) "Jumalani, Jumalani, miksi Herra hylkäsi minut?" Näin hän sanoi ristillä, sillä Herra oli lähtenyt sieltä. [...]

(73) Morsiushuonetta ei ole tarkoitettu eläimille, orjille eikä saastaisille naisille, vaan vapaille ihmisille ja neitsyille.

(74—75) Pyhä Henki synnyttää meidät uudelleen, mutta Kristus synnyttää meidät kahdella tavalla. Henki voitelee meidät. Kun meidät synnytettiin, meidät liitettiin yhteen. Kukaan ei voi nähdä itseään vedestä tai peilistä ilman valoa. Toisaalta et voi valossakaan nähdä ilman vettä tai peiliä. Siksi on kastettava näillä kahdella, valolla ja vedellä. Tämä valo on voitelu.

(76) Jerusalemissa oli kolme rakennusta uhraamista varten. ”Pyhäksi” kutsutun rakennuksen sisäänkäynti oli länsipuolella. Rakennusta, jonka sisäänkäynti oli eteläosassa, kutsuttiin ”pyhemmäksi kuin pyhä”. ”Kaikkein pyhimmäksi” kutsuttiin sitä rakennusta, jonka sisäänkäynti oli itään päin. Sinne sai mennä ainoastaan ylipappi. ”Pyhä” rakennus on kaste, ”pyhempi kuin pyhä” on lunastus ja ”kaikkein pyhin” on morsiushuone. Kasteeseen kuuluvat myös ylösnousemus [ja] lunastus. Myös morsiushuoneessa on lunastus, mutta morsiushuone on [...] yläpuolella. [...] [ylhäällä]. Siksi ”temppelin esirippu repesi ylhäältä alas koska on oikein, että jotkut alhaalla olevista pääsevät ylös.

(77) Voimat eivät näe täydelliseen valoon pukeutuneita eivätkä saa heitä valtaansa. Tähän valoon ihminen pukeutuu pyhässä toimituksessa, kun hänet liitetään yhteen.

(78—79) Nainen ja mies eivät kuolisi, ellei nainen olisi irtautunut miehestä. Kuolema sai alkunsa ihmisen jakautumisesta. Kristus tuli korjatakseen alussa tapahtuneen jakautumisen, yhdistämään nämä kaksi, antamaan elämän niille, jotka jakautuneina olivat olleet kuolleita, ja yhdistämään heidät. Nainen yhtyy mieheensä morsiushuoneessa. Niitä, jotka ovat yhtyneet morsiushuoneessa, ei voi erottaa toisistaan. Eeva irtautui Aadamista siksi, ettei hän yhtynyt tähän morsiushuoneessa.

(80) Aadamin sielu sai alkunsa henkäyksestä; henki ja sielu kuuluvat yhteen. Näin Aadam sai äitinsä. Aadamilta [otettiin] sielu ja sen tilalle annettiin [henki]. Kun hänet yhdistettiin henkeen, hänen sanansa ylittivät voimien ymmärryksen ja voimat kadehtivat häntä [...] hengellisen [parinsa] [...] salattu [...] juuri heille [...] häähuone [...]

(81) Jeesus paljasti [...] Jordanvirran, taivasten [valtakunnan täyteen]. Hän, joka oli [syntynyt] ennen maailmankaikkeutta, syntyi jälleen. Hänet, joka oli alussa voideltu, voideltiin jälleen. Hän, joka oli lunastettu, toimi vuorostaan lunastajana.

(82) On täysi syy kertoa salaisuus: Kaikkeuden isä yhtyi neitsyeen, joka oli laskeutunut alas, ja tuli valaisi isän sinä päivänä. Isä paljasti suuren morsiushuoneen ja sai siksi tuona päivänä ruumiin. Hän lähti morsiushuoneesta niin kuin se, joka on syntyisin sulhasesta ja morsiamesta. Näin Jeesus teki kaikkeuden vakaaksi siellä, joten on oikein, että jokainen opetuslapsi vaeltaa hänen lepoonsa.

(83) Aadam syntyi kahdesta neitsyestä, hengestä ja neitseellisestä maasta. Kristus syntyi neitsyestä korjatakseen alussa tapahtuneen lankeemuksen.

(84) Paratiisissa kasvaa kaksi puuta. Toisesta syntyvät eläimet, toisesta ihmiset. Aadam [söi] siitä puusta, josta eläimet olivat syntyisin. Näin hänestä tuli eläin ja hän sai jälkeläisikseen eläimiä. [Tämän] takia Aadamin - [lapset] palvovat [eläimiä]. [...]

(85) Jumala teki ihmisen [...] [ihmiset] tekevät [Jumalan]. Näin maailmassa on käynyt: ihmiset tekevät jumalia ja palvovat luomuksiaan, vaikka jumalten pitäisi palvoa ihmisiä!

(86) Todellakin ihmisen teot perustuvat hänen voimaansa. Siksi niitä kutsutaan ”voimannäytöiksi”. Ne ovat hänen tekojaan. Hänen lapsensa taas saavat alkunsa levon hetkinä. Siksi ihmisen voima määrää, millaisia hänen tekonsa ovat, mutta lepo näkyy lapsista. Huomaat, että tämän voi soveltaa myös kuvaan. Kuvan kaltainen ihminen tekee tekonsa voimillaan, mutta lapsensa hän tekee levon hetkinä.

(87) Tässä maailmassa orjat palvelevat vapaita. Taivasten valtakunnassa vapaat palvelevat orjia. Morsiushuoneen lapset palvelevat [avioliitossa] syntyneitä lapsia.

(88) Morsiushuoneen lapsilla on yksi ainoa nimi, ”lepo”. [Ollessaan] keskenään heidän ei tarvitse ottaa mitään muotoa, sillä [heillä] on kyky nähdä sisäisesti. [...]

(89) [...] [meni veteen] [...] [lunasti sen] [...] ne jotka [...] hänen nimessään. Sillä hän sanoi: ”[Näin] me toteutamme Jumalan vanhurskaan tahdon.”

(90) Ne, jotka sanovat kuolevansa ensin ja sitten nousevansa, ovat väärässä. Elleivät he koe ylösnousemusta jo eläessään, he eivät saa mitään kuoltuaan. Samoin kasteesta sanotaan: ”Kaste on suuri.” Jos he näet ottavat sen, he saavat elää.

(91) Apostoli Filippus sanoi: ”Puuseppä Joosef istutti puutarhan, sillä hän tarvitsi puuta ammatissaan. Juuri hän teki ristin istuttamistaan puista, ja hänen jälkeläisensä naulittiin siihen, minkä hän oli istuttanut. Hänen jälkeläisensä oli Jeesus ja istutus risti.”

(92) Paratiisin keskellä on elämänpuu. Oliivipuusta on peräisin öljy, jonka välityksellä saadaan ylösnousemus.

(93) Tämä maailma on ruumisten syöjä. Kaikki se, mitä maailmassa syödään, kuolee itsekin. Totuus on elämän syöjä. Siksi yksikään, joka saa ravintonsa [...], ei kuole. Jeesus tuli sieltä, toi ravinnon ja lahjoitti [elämän] sitä haluaville, [jotta] he eivät kuolisi.

(94) [Jumala] [...] paratiisin. Ihminen [...] paratiisi [...] Jumalan [...] Ne, jotka ovat sieltä [...] minä tahdon. Tämä paratiisi [on paikka], jossa minulle sanotaan [”Syö tämä” tai ”älä syö [...] haluat.” Tiedon puu on paikassa, jossa saan syödä kaikkea. Puu, joka oli tuossa toisessa paratiisissa, tappoi Aadamin, mutta täällä tiedon puu on pitänyt ihmisen hengissä. Puu, joka tappoi Aadamin, oli laki. Se pystyi antamaan tiedon hyvästä ja pahasta, mutta se ei varjellut Aadamia pahasta eikä saanut häntä hyvän keskelle. Laki aiheutti kuoleman niille, jotka siitä puusta söivät. Kuolema sai alkunsa, kun hän sanoi: ”Syö tämä, älä syö tätä”.

(95) Voitelu on voimakkaampi kuin kaste. Meitähän kutsutaan ”kristityiksikin” voitelun eikä kasteen perusteella. Voitelun takia puhutaan myös Kristuksesta, sillä Isä voiteli Pojan, Poika voiteli apostolit ja apostolit voitelivat meidät. Joka on voideltu, sillä on kaikki. Hänen ovat ylösnousemus, valo, risti ja Pyhä Henki. Tämän Isä antoi voidellulle morsiushuoneessa, hän vain otti vastaan.

(96) Isä oli Pojassa ja Poika Isässä. Tämä on taivasten valtakunta.

(97—98) Herra sanoi hyvin: ”Jotkut ovat menneet taivasten valtakuntaan nauraen ja lähteneet [...]. Sillä kristitty [...] Heti kun [...] veteen, hän tuli [...] maailmankaikkeus [...] on [tyhjänpäiväistä, mutta halveksii] tätä [...] [taivasten] valtakuntaa Jos hän halveksii [...] ja pitää sitä pilkkanaan kuin jotain tyhjänpäiväistä [...] nauraen. Samoin käy leivän, maljan ja öljyn, vaikka onkin eräs toinen, joka on niiden yläpuolella.

(99) Maailma syntyi hairahduksesta. Maailman luoja tahtoi tehdä maailmasta katoamattoman ja kuolemattoman, mutta hän epäonnistui eikä hänen toiveensa toteutunut. Maailmasta ei tullut katoamatonta eikä maailman luojakaan ollut katoamaton. Eiväthän näet teot ole katoamattomia vaan lapset, eikä katoamattomaksi voi tulla mikään, mikä ei muutu lapseksi. Joka ei edes pysty ottamaan vastaan, se on sitä suuremmalla syyllä kyvytön antamaan.

(100) Rukouksen maljassa on viiniä ja vettä, koska se on vertauskuva verestä, jonka takia kiitetään. Pyhä Henkeä täynnä oleva malja kuuluu kokonaan täydelliselle ihmiselle. Kun me juomme tästä maljasta, saamme ottaa vastaan täydellisen ihmisen.

(101) Elävä vesi on ruumis. Meidän tulee pukea yllemme elävä ihminen. Ihminen riisuu vaatteensa, kun hän menee veteen, jotta hän voisi pukea ylleen elävän ihmisen.

(102) Hevonen syntyy hevosesta, ihminen ihmisestä ja jumala jumalasta. Samoin [sulhanen] ja [morsian] ovat syntyisin [...] juutalaiset eivät [...] ja [...] [juutalaisista] [...] kristittyjä [...]. Heitä sanotaan [...] ”valituksi sukuksi” [...] ”tosi ihmiseksi”, ”ihmisen pojaksi” ja ”ihmisen pojan jälkeläisiksi”. Tämä todellinen suku on saavuttanut mainetta maailmassa. <Tässä paikassa> elävät morsiushuoneen lapset.

(103—104) Tässä maailmassa, <jossa on voimaa ja heikkoutta,> mies ja nainen ovat pari. Toisessa maailmanajassa pari on muodoltaan erilainen, vaikka siitä käytetäänkin samaa nimeä. Lisäksi on niitä, jotka ovat ylempiä kuin niistä käytetyt nimet ja ylempiä kuin voima. Missä on väkivaltaa, siellä ovat myös ne, jotka ovat vahvempia kuin voima. Nämä eivät ole kaksi eri asiaa, vaan ne ovat yksi ja sama. Tätä tarkoitetaan sillä, ”mikä ei ole juolahtanut lihalliseen mieleen”.

(105) Eikö jokaisen, jolla on kaikkea, pitäisi tuntea itsensä läpikotaisin? Jos jotkut eivät tunne itseään, he eivät hyödy siitä, mitä heillä on. Omastaan hyötyvät ne, jotka ovat oppineet tuntemaan itsensä.

(106—107) Täydellistä ihmistä ei voi ottaa kiinni eikä edes nähdä. Jos hän olisi näkyvä, hänet voisi ottaa kiinni. Ihmisellä ei ole muuta mahdollisuutta saada tätä armoa osakseen kuin pukeutua täydelliseen valoon [ja muuttua itse] täydelliseksi [valoksi. Hän, joka on pukeutunut sen] ylleen, pääsee [...] Tämä on täydellinen [...] jotta meistä tulisi [...] ennen kuin menemme [...] Se, joka on ottanut kaiken vastaan [...] tänne, voi [...] siellä, mutta hän [...] keskellä olevaan paikkaan ikään kuin epätäydellisenä. [...] Jeesus yksin tietää, miten hänen käy.

(108) Pyhä mies on kokonaan pyhä, ruumistaan myöten. Jos hän on ottanut leivän, hän pyhittää sen. Ottaessaan maljan tai mitä tahansa hän puhdistaa sen. Kuinka hän ei siis tekisi puhtaaksi myös ruumista?

(109) Jeesus teki kuoleman tyhjäksi samalla tavalla kuin hän teki kasteveden täydelliseksi. Siksi me tosin menemme veteen, mutta emme joudu kuolemaan eikä maailman henki voi tyhjentää meitä. Kun maailman henki puhalttaa, tulee talvi. Kun Pyhä Henki puhalttaa, tulee kesä.

(110) Vapaa on se, jolla on tieto totuudesta. Vapaa ei tee syntiä, sillä ”se joka tekee syntiä on synnin orja.” Totuus on äiti, tieto on <isä>. Niitä, joiden ei ole lupa tehdä syntiä, maailma sanoo vapaiksi. ”Tieto tekee ylpeäksi” ne, jotka eivät saa tehdä syntiä. Juuri sitähan tarkoittaa se, että ”se tekee heidät vapaiksi”, ja he ajattelevat pääseensä kaiken yläpuolelle. Mutta ”rakkaus rakentaa”. Se, jonka tieto on vapauttanut, on palvelija, sillä hän rakastaa niitä, jotka eivät vielä ole saavuttaneet tiedon antamaa vapautta. [Tieto] tekee heidät kelvollisiksi vapautumaan. Rakkaus [ei sano] mitään [omakseen] [...] sen omaa [...] ei sano [...] tai: ”tämä on minin”, [vaan ”...” on sinun”.

(111) [Hengellinen] rakkaus on tuoksuvaa viiniä. Kaikki, jotka ovat voidelleet itsensä sillä, hyötyvät siitä. Voideltujen ollessa paikalla hyötyvät jopa ne, jotka eivät kuulu heihin. Jos voiteella voidellut jättävät heidät ja lähtevät, ne, joita ei ole voideltu ja jotka eivät kuuluneet heihin, jäävät pahaan hajuunsa. Samarialainen ei antanut haavoittuneelle kuin viiniä ja öljyä – joka tietenkin tarkoittaa voidetta – ja paransi haavat. ”Rakkaus peittää paljotkin synnit.”

(112) Naisen synnyttämät lapset muistuttavat häntä, jota nainen rakastaa. Jos nainen rakastaa aviomiestänsä, lapset muistuttavat aviomiestä. Jos nainen rakastaa avionrikkoojaa, lapsetkin muistuttavat avionrikkoojaa. Kun nainen makaa miehensä kanssa pakosta, mutta on sydämessään avionrikkoojan luona, jonka kanssa hän tavallisesti rakastelee, hänen synnyttämänsä lapsi usein syntyessään muistuttaa avionrikkoojaa. Älkää te, jotka olette Jumalan Pojan seurassa, rakastako maailmaa, vaan rakastakaa Herraa, jotta ne, joita te synnyttätte, eivät muistuttaisi maailmaa vaan Herraa.

(113) Ihmiset pariutuvat keskenään, hevoset keskenään ja aasit keskenään. Rodut pariutuvat samanlaisten rotujen kanssa. Samoin henki pariutuu hengen kanssa, [järki] yhtyy järkeen ja valo yhtyy [valoon]. Jos olet ihminen, sinua rakastaa [ihminen]. Jos olet [henki], saat hengen kumppaniksesi. [Jos] olet järki, kanssasi pariutuu järki. Jos olet valo, sinuun yhtyy valo. Jos olet yksi niistä, jotka kuuluvat ylhäälle, sinun yläpuolellasi saavat lepopaikan ne, jotka kuuluvat ylhäälle. Jos taas olet hevonen, aasi, vasikka, koira, lammas tai joku muu eläin ulkopuolella ja alhaalla, ihminen, henki, järki ja valo eivät rakasta sinua eivätkä ne, jotka kuuluvat ylhäälle, saa lepoa sisimmässäsi, etkä sinä ole niistä osallinen.

(114) Se, joka on orjana vastoin tahtoaan, voi päästä vapaaksi. Se, joka on myynyt itsensä uudelleen orjaksi, vaikka hänen isäntänsä on päästänyt hänet vapaaksi, ei enää voi päästä vapaaksi.

(115) Tässä maailmassa maanviljelys perustuu neljään asiaan. Sato voidaan korjata varastoon veden, maan, tuulen ja valon ansiosta. Jumalankin maanviljelys perustuu neljään asiaan, jotka ovat usko, toivo, rakkaus ja tieto. Usko on maamme, jossa juuremme ovat. Toivo on [vesi], joka [ravitsee] meidät. Rakkaus on tuuli, joka saa meidät kasvamaan. Tieto on valo, Valo on tieto, [joka kypsyttää] meidät.

(116) Armo ilmenee neljällä [tavalla,] maallisena, [...]. [Onnellinen] se, joka ei ole [...] sielua. Tällä tarkoitetaan Jeesusta Kristusta. Hän meni kaikkialle eikä ollut taakaksi kenellekään. Siksi onnellinen on se, joka on tämän kaltainen, sillä hän on täydellinen ihminen.

(117) Järki nimittäin kertoo meille, kuinka vaikeaa tätä on toteuttaa. Kuinka me voisimme onnistua tässä suuressa tehtävässä? Kuinka hän voi antaa kaikille levon?

(118) Tärkeintä on se, ettei ketään tehdä surulliseksi, ei suurta eikä pientä, ei sitä, joka ei usko, eikä uskovaa. Sitten tulee suoda lepo niille, jotka lepäävät hyvissä teoissa. Joidenkin mielestä on hyödyllistä antaa lepo-sille, jolla kaikki on hyvin. Se, joka tekee hyvää, ei voi antaa lepoa heille, sillä hän ei voi valita mieluisinta vaihtoehtoa. Kuitenkaan hyvä ihminen ei voi tehdä heitä murheellisiksi painostamatta heitä, vaan se, jolla kaikki on hyvin, saa heidät ajoittain murheellisiksi. Hän ei ole tällainen, vaan heidät saa murheellisiksi heidän oma pahuutensa. Hyvän ihmisen saa iloiseksi se, jolla on oikea luonto, kun taas hän saa jotkut ihmiset hyvin surullisiksi.

(119) Eräs isäntä hankki itselleen kaikkea: lapsia, palvelijoita, karjaa, koiria, sikoja, vehnää, ohraa, akanoita, heinää, [...], lihaa ja tammenterhoja. Hän oli viisas mies ja tiesi, mitä ravintoa kukin tarvitsee. [Lapsille] hän antoi leipää [...], palvelijoille hän antoi ruoaksi [...]. Karjalle [hän heitti ohraa], akanoita ja [heinää], [koirille] hän viskasi luita [ja sikojen] eteen tammenterhoja ja ruoantähteitä. Samoin Jumalan opetuslasta eivät johda harhaan ruumiilliset ilmentymismuodot, mikäli hän on viisas ja ymmärtää, mitä on olla opetuslapsi. Hän näkee jokaisen ihmisen sielun tilan ja voi puhua heidän kanssaan. Maailmassa on monia eläimiä, jotka näyttävät ihmisiltä. Kun opetuslapsi oppii tuntemaan ne, hän heittää tammenterhoja sioille, karjalle ohraa, akanoita ja ruohoa ja koirille luita. Palvelijoille hän opettaa vain alkeet, lapsille hän opettaa kaiken.

(120) On olemassa Ihmisen poika, ja on olemassa Ihmisen pojan lapsi. Herra on Ihmisen poika. Ihmisen pojan lapsi on se, jolle Ihmisen poika on antanut kyvyn luoda. Ihmisen poika sai Jumalalta kyvyn luoda, ja hänellä on myös kyky saada jälkeläisiä.

(121) Se, joka on saanut kyvyn luoda, on luotu. Se, joka voi saada jälkeläisiä, on jälkeläinen. Luotu ei voi saada jälkeläisiä. Se, joka voi saada jälkeläisiä, pystyy myös luomaan. Sanotaan, että luotu saa jälkeläisiä, mutta hänen jälkeläisensäkin ovat luotuja. [...] syntymän, he eivät ole hänen lapsiaan vaan [...]. Se, joka luo, tekee työnsä julkisesti ja on itsekkin näkyvä. Se, joka voi saada jälkeläisiä, tekee jälkeläisiä [salassa] ja on itsekkin salassa [...] kuva. Siis se, joka luo, [luo] julkisesti; se, joka voi saada jälkeläisiä, [tekee] lapsia salassa.

(122) [Kukaan] ei [voi] tietää, milloin [mies] ja nainen yhtyvät toisiinsa, paitsi he itse. Avioliitto on salaisuus niiden maailmassa, jotka ovat ottaneet vaimon. Jos saastainenkin avioliitto on salainen, sitä suuremmalla syyllä puhdas avioliitto on todellinen salaisuus. Se ei ole lihallinen vaan puhdas, eikä se perustu himoon vaan tahtoon. Se ei kuulu pimeyteen ja yöhön vaan päivään ja valoon.

Jos avioliiton salat paljastuvat, se on muuttunut haureudeksi. Morsian ei tee huorin ainoastaan, jos hän rakastelee toisen miehen kanssa, vaan silloinkin, jos hän lähtee makuuhuoneesta ja hänet nähdään. Hän saa näyttäytyä ainoastaan isälleen, äidilleen sekä sulhasensa ystävälle ja lapsille. He saavat mennä morsiushuoneeseen joka päivä. Antaa muiden haluta kuulla hänen ääntään ja nauttia hänen voiteestaan. Saakoot he ravintonsa koirien tavoin niistä muruista, joita pöydältä putoaa. Sulhasen ja morsiamen paikka on morsiushuoneessa. Kukaan ei voi nähdä sulhasta eikä morsianta, ellei itse [tule] sellaiseksi.

(123) Kun Abraham [...] nähdäkseen sen, mitä hänen oli tarkoitus nähdä, [hän] ympärileikkasi esinahan lihan. Näin hän opetti meille, että liha pitää tuhota. [Monet] asiat maailmassa pysyvät yllä ja elävät niin kauan kuin niiden [sisin] pysyy piilossa. [Kun ne] paljastuvat, ne kuolevat. Näkyvä ihminen on tästä hyvä esimerkki. [Niin kauan] kuin ihmisen sisälmykset ovat piilossa, hän elää. Jos sisälmykset tulevat näkyviin, hän kuolee. Samoin puu kukoistaa ja kasvaa, kun sen juuret ovat piilossa. Jos ne tulevat näkyviin, puu kuivettuu. Samoin on kaiken maailmassa syntyneen laita, oli se sitten näkyvää tai piilossa. Pahan juuri on voimakas niin kauan kun se on piilossa. Kun se tunnistetaan, se hajoaa; kun se tulee esiin, se tuhoutuu. Tämän takia sanassa sanotaan: "Kirves on jo pantu puun juurelle". Kirves ei katkaise puuta – se, mikä katkaistaan, versoo uudelleen – vaan kaivaa maahan saakka, kunnes saa revittyä juuren irti. Ainoastaan Jeesus repi juuren irti joka paikasta, toiset repivät sen vain osittain. Kaivakoon kukin meistä sisällään olevan pahuuden juuren esiin ja repiköön sen juurineen sydämestään. Se saadaan revittyä pois, jos me tunnistamme sen. Jos emme tunnista sitä, se juurtuu meihin ja kasvattaa hedelmäänsä sydämestämme. Se on meidän herramme, me olemme sen palvelijat. Se vangitsee meidät ja saa meidät tekemään sitä,

mitä [emme] tahdo, [emmekä] tee sitä, mitä tahdomme. Se on voimissaan, koska emme ole tunnistanee sitä. Se toimii tehokkaasti ikään kuin [se todella olisi] olemassa. Tietämättömyys on [kaiken pahan] äiti. Tietämättömyys johtaa [kuolemaan, sillä] ne, jotka ovat peräisin [tietämättömyydestä,] eivät ole olleet, eivät [ole] eivätkä vastakaan ole [..]

Kun totuus tulee kokonaan ilmi, heistä tulee täydellisiä. Totuus on nimittäin siinä suhteessa samanlainen kuin tietämättömyyskin, että se on toimeton ollessaan piilossa. Kuitenkin sitä ylistetään, kun se tulee julki ja se opitaan tuntemaan, sillä se on voimakkaampi kuin tietämättömyys ja eksytys. Totuus antaa vapauden. Sanassa sanotaan: ”Jos te tunnette totuuden, totuus tekee teistä vapaita.” Tietämättömyys on orja, mutta tieto on vapaus. Jos me tunnemme totuuden, löydämme sisältämme totuuden hedelmiä. Jos meidät on yhdistetty totuuteen, se ottaa vastaan meidän täyteytemme.

(124) Tällä hetkellä ulottuvillamme ovat luomakunnan näkyvät asiat. Meillä on tapana sanoa, että ne ovat vahvoja ja kunnioitettavia, kun taas salassa olevat ovat heikkoja ja halveksittuja. Myös se, mitä totuudesta on näkyvissä, on heikkoa ja halveksittua. -Kuitenkin se, mikä totuudessa on salattua, on vahvaa ja kunnioitettavaa. Totuuden salaisuudet paljastuvat malleina ja vertauskuvina.

(125) Makuuhuone on salainen: se on ”pyhä pyhässä.” Temppelein esirippu peitti aluksi sen, miten Jumala hallitsee luomakuntaa. Mutta jos esirippu repeytyy ja paljastaa sen, mitä sisällä on, tärnä talo hylätään ja se jää autioksi – tai pikemminkin se hävitetään maan tasalle. Koko jumaluus pakenee [sieltä], mutta ei [kaikkein] pyhimpään, sillä se ei voi sekoittua sekoittumattomaan valoon eikä [virheettömään] täyteyteen. Kuitenkin jumaluus pääsee ristin siipien suojaan. [ja sen] käsivarsien [turviin].

Tämä arkki on [heidän] pelastuksensa, kun vedet tulvivat heidän ylitseen. Jos jotkut kuuluvat pappien sukuun, he voivat paeta esiripun taakse ylimmäisen papin kanssa. Tämän takia esirippu ei revennyt pelkästään ylhäältä. Tällöinhän se olisi avautunut ainoastaan niille, jotka ovat ylhäällä. Esirippu ei myöskään revennyt pelkästään alhaalta, vaan se repesi ylhäältä alas asti. Kaikki, mikä kuuluu ylhäälle, avautui meille, jotta me pääsisimme sisälle salattuun totuuteen. Juuri tämä ansaitsee täyden kunnioituksen ja on voimakasta. Me pääsemme sinne vähäpätöisten vertauskuvien avulla ja heikkoudessa. Ne ovat mitättömiä täydellisen kirkkauden rinnalla. On olemassa kirkkaus, joka ylittää kirkkauden. On olemassa voima, joka on vahvempi kuin voima. Siksi meille ovat avautuneet täydelliset asiat ja totuuden salaisuudet, kaikkein pyhimmät on paljastettu ja morsiushuone kutsuu meitä.

Niin kauan kuin pahuus pysyy piilossa, se ei saa mitään aikaan. Sitä ei kuitenkaan ole otettu pois Pyhän Hengen jälkeläisten keskuudesta. He ovat pahuuden orjia. Sitten kun pahuus paljastuu, täydellinen valo virtaa kaikkien ylle ja kaikki siinä olevat [saavat voiton]. Silloin orjat pääsevät [vapautuiksi ja] vangit lunastetaan.

(126) ”[Jokainen] istutus, joka [ei ole] minun taivaallisen Isäni istuttama, revitään juurineen pois.” Erossa olleet liitetään [...] täytetään. Jokainen, joka [menee] morsiushuoneeseen, sytyttää [valon] [...]. sillä [...] kuin avioliitot, jotka [...] tapahtuu yöllä. Tuli [...] yöllä, tuli sammutetaan. Mutta tämän avioliiton salaisuudet tulevat täydellisiksi päivällä ja valossa. Siellä päivä ja sen valo eivät laske milloinkaan.

(127) Jos ihmisestä tulee häähuoneen lapsi, hän saa valon. Jos joku ei saa valoa täällä, hän ei saa sitä missään muuallakaan. Valon saanutta ei enää voi nähdä. Kukaan ei saa häntä haltuunsa eikä kukaan pysty enää ahdistamaan häntä, vaikka hän vielä onkin maailmassa. Kun hän sitten jättää maailman, hän on jo vertauskuvien Väilyksellä saanut totuuden. Maailma on muuttunut toiseksi maailmanajaksi, sillä hänelle toinen maailmanaika on täyteys. Vain hänelle täyteys näyttäytyy tällaisena, ei kätkeytynä pimeyteen ja yöhön, vaan kätkeytynä täydelliseen päivään ja pyhään valoon.

Filippuksen evankeliumi.